14e JAARGANG. CURAÇAO DEN 16n. JANUARI 1897. N° 681.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 120.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un annoncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

De plechtige uitvaart

VAN WIJLEN

Z. D. H. Mgr. H. A. M. JOOSTEN.

Zooals de AMIGOE DI CURAÇAO het aankondigde in het nummer van den 9den. Januari laatstleden, had Donderdagmorgen den 14den Januari in de hoofdkerk van het Vicariaat van Curaçao, in de Sint Anna van Otrabanda, de plechtige uitvaartdienst plaats voor de zielerust van wijlen Monseigneur H. A. M. Joosten, titulair Bisschop van Marciana en Vde Apostolische Vicaris van Curaçao.

Had de kathedrale kerk zoo dikwijls gejuicht en gejubeld en zich in feestdos gestoken, wanneer zij den veelbeminden Bisschop bij plechtige hoogtijden ontving binnen hare eerbiedwaardige muren, thans kon de droefheid niet grooter zijn, die sprak uit de in diepen rouw gehulde altaren, uit het priesterkoor, dat van af het hooge gewelf geheel met treurig zwart was behangen, uit den verlaten bisschoppelijken troon, uit den kansel, die in zijn rouwkleed niet dan woorden van smart wist te spreken, maar veelmeer nog uit de aanwezigheid van bijna alle Eerw. Heeren Geestelijken, die op het eiland Curaçao verblijf houden en aan wier hoofd de Hoogwaardige Administrator van het Curaçaosche Vicariaat, de Hoogeerw. Heer A J. J. van Baars ging, uit de tegenwoordigheid van den Hoogedel Gestrengen Heer Mr. C. A. H. Barge, Gouverneur der kolonie, vergezeld van twee WelEdel Gestrenge Heeren Adjudanten, uit de schare van Katholieken en andersdenkenden, die het ruime kerkgebouw vulden.

Woensdagavond waren reeds de Metten van het Officie der Overledenen plechtig gezongen en de stille godsvrucht der geloovigen in dat uur bewees, hoe men in vrome aandacht gehoor gaf aan de smeekbede van den overleden Bisschop, die als weerklonk in de gewijde gezangen. Wat spraken thans de Lessen der drie Nocturnen luide tot ons, nu bijna elk woord letterlijk van toepassing was op het leven, op het lijden, op het verscheiden van den veelgeliefden Herder.

Doch aangrijpend was het oogenblik, toen Donderdagmorgen na het zingen der Lauden, de Hoogeerw. Heer A. J. J. van Baars, Pastoor der Sint-Annakerk en tijdelijk Administrator van het Vicariaat, het altaar besteeg om de plechtige H. Mis van Requiem op te dragen tot zielerust van den overleden Bisschop. Zeven jaren lang had die Bisschop datzelfde altaar bestegen, wanneer Hij in vreugde of in droefheid met zijn volk bidden kwam tot God, dan was Hij omringd geweest door dezelfde priesters, die nu bij de H. Handeling tegenwoordig waren. En thans.... er was een leegte, welke niet werd weggenomen door het groote aantal der aanwezige Geestelijken, en het hart smartelijk aandeed, nu bij het onbezet blijven van den Bisschopstroon de bisschoppelijke mijter en staf op de lijkbaar te duidelijk verkondigden, dat hier de uitvaart werd gevierd van Hem, die op dien troon gezeteld had, van den onvergetelijken Monseigneur Henricus Alphonsus Maria Joosten.

Met diep droevigen ernst werd het Hoogheilig Sacrificie voortgezet en voltrokken, waarbij de Hoogwaardige Administrator werd bijgestaan door den Zeer Eerw. Heer C. Blommerde als Presbyter assistens, door den Zeer Eerw. Pater G. Willems, Vicaris-Provinciaal der E. E. P. P. Dominicanen, als diaken en door den WelEerw. Pater R. Regouin, kapelaan der Sint-Annakerk, als subdiaken, terwijl de Zeer Eerw. Pater V. Zwijsen, Rector van het Sint-Thomascollege, en de WelEerw. Pater H. Baars, kapelaan der Sint-Annakerk, als cantores de heilige gezangen aanhieven, welke op indrukwekkende wijze door het koor der Eerw. Fraters van het Sint-Thomascollege werden voortgezet.

Toen de H. Handeling was geëindigd en de Hoogeerw. Heer Administrator met zijne medepriesters in het priesterkoor gezeten was, beklom de Zeer Eerw. Heer C. Blommerde, de welsprekende Rector van het R. K. Gasthuis, den in rouw gehulden predikstoel.

Doodsche stilte heerschte, toen de tekstwoorden weerklonken; *Beijvert u om de eenheid des Geestes te bewaren in den band des vredes*; men gevoelde het, er zou hier gesproken worden van hart tot hart. En waarlijk, het was een diepgevoeld woord, de lijkrede van den Zeer Eerw. Heer Blommerde, waarin ons werd aangetoond, hoe de overleden Bisschop, van af het oogenblik, dat Hij zijn voet zette op Curaçao, getrouw was gebleven aan zijn devies: *In vinculo pacis, in den band des vredes.* Dien vrede bracht wijlen Mgr. Joosten ons in de nederigheid, waarmede Hij de hooge bisschoppelijke waardigheid had getorscht, in de liefde, waarmede Hij zijne priesters en zijn Vicariaat tot in den dood had bemind, in het vredelievende van zijn bestuur, dat zich door zachtheid had gekenmerkt. In dien vrede had Hij ons allen vereenigd, daarin moesten wij trachten te blijven, vooral nu wij door onze gebeden voor de rust zijner ziel vrede konden brengen aan onzen veelgeliefden Bisschop.

Na het uitspreken der lijkrede schaarden de aanwezige priesters zich rondom de baar, die buiten het priesterkoor was geplaatst en waar de absoluties zouden gezongen worden. De Zeer Eerw. Pater V. Zwijsen verrichtte de eerste absolutie, daarna zong de Zeer Eerw. Heer C. Blommerde de tweede en de Zeer Eerw. Pater G. Willems de derde, vervolgens werd na het zingen van het Responsorium Libera me de laatste absolutie gegeven door den Hoogeerw. Heer Administrator.

Zoo eindigde de droevige, doch ook troostende plechtigheid, welke twee volle uren geduurd had en in alle stichting door de geloovigen was bijgewoond. Doch mocht met het wegsterven van het laatste Requiescat in pace de uiterlijke gedachtenisviering van Monseigneur Joosten zijn opgehouden, Z. D. H. blijft leven in ons hart, en noch tijd, noch vergetelheid zullen in staat zijn het beeld van den zoo beminden Bisschop daaruit weg te nemen. Meer dan ooit heeft thans het woord, dat prijkte op het bisschoppelijk wapen, voor ons in beteekenis gewonnen. In vinculo pacis, in den band des vredes, vereenigd met den Doorluchtigen Overledene in dit leven, hopen wij ook met Hem vereenigd te worden in den dood.

DOOD en BEGRAFENIS

VAN

Mgr. Joosten.

De laatste mail bracht ons zeer uitvoerige berichten omtrent de laatste levensdagen, het overlijden en de plechtige ter aarde bestelling van wijlen onzen beminden Bisschop, Mgr. H. A. M. Joosten. Wat wij zoowel uit particuliere brieven als uit de Nederlandsche couranten vernamen, haasten wij ons ter kennis van onze lezers te brengen.

Zooals ons uit vroegere mededeelingen bekend is, ontving Z. D. H. in de maand Januari des vorigen jaars de laatste H. H. Sacramenten. Van toen af schijnt Mgr. voor zich zelven de zekerheid gekregen te hebben, dat de goede God het laatste offer van Hem vorderde: den dood. Wel was het een op- en afgaan der ziekte, wel kwamen er dagen voor, die alle hoop op beterschap niet uitsloten, doch over het algemeen kan gezegd worden, dat de ziekte haar vernietigend werk voortzette, zoodat alle levenskracht ten laatste ondermijnd was en het scheidingsuur nabij. Van vele zijden ontving Mgr. de innigste deelneming tijdens zijne ziekte. Z. D. H. de Aartsbisschop, meerdere hooggeplaatste geestelijken zoowel uit de nabijheid als van verre bezochten Hem meermalen aan zijne lijdenssponde. Aan allen betuigden Mgr. herhaalde malen Zijne erkentelijkheid. Het meest werd Hij bezocht door Zijne Hem zoo dierbare confraters, en het was Hem duidelijk aan te zien, hoe goed het Hem deed, wanneer Hij die deelneming Zijner medebroeders ondervond. Ongeveer nu acht weken geleden, — aldus een particulier schrijven van den 24 ll. — meende Mgr. Zijn einde te voelen naderen en verzocht andermaal het H. Oliesel te mogen ontvangen. Toch kwam er weder eene opflikkering van leven, zoodat beter geoordeeld werd daarmede nog te wachten, totdat meer dreigend gevaar zich zoude voordoen. Ongeveer veertien dagen vóór Zijn afsterven werd Hem andermaal het H. Oliesel toegediend. Van toen af begon het sterven reeds.

Voortdurend overvielen flauwten Hem, meermalen had Hij oogenblikken, dat Hij de Hem bezoekenden en omringenden niet herkende, maar het schijnt wel, dat de goede God het geduld van den heiligen lijder tot het einde heeft willen beproeven, want telkenmale kwam Hij weer bij en herkende ook weer allen. Er is maar één woord, dat dit lijden en dit sterven naar waarde kan weergeven, het was dat van een door God uitverkorene. Zulk een onderwerping, zulk een geduld, zulk een voortdurend smeeken tot allen, om toch vooral dat geduld tot het einde toe voor Hem van den goeden God te verwerven, zulk een zucht, om nu Hij niet voor zijne dierbare Missie werken kon, ten minste voor haar te mogen lijden, zulk een stellig beloven, van allen Hem zoo dierbaren voor den troon van God te zullen bijstaan, dit alles teekent ons den door God bevoorrechte, wien de eeuwige aanschouwing zoo niet terstond, dan minstens al zeer spoedig door Gods oneindige liefde en barmhartigheid zal geschonken worden.

Eenigen tijd geleden richtte Mgr., meenende daarmede het welzijn zijner dierbare Missie te behartigen, tot den H. Stoel het verzoek, afstand te mogen doen van het bestuur van zijn Vicariaat, opdat betere krachten Hem in het vervullen van dat zwaarwichtige ambt zouden kunnen vervangen. Dat echter ook in Rome zoowel Zijn persoon als de wijze waarop Hij Zijne hoog verheven bediening steeds waarnam ten hoogste gewaardeerd werd, bleek uit het antwoord op het gedane verzoek: Monseigneur kon een coadjutor krijgen cum jure successionis, doch zoolang Hij leefde, zou Mgr. zelf de Vicarius Apostolicus blijven zijner dierbare Missie. Waarlijk een hooge eer den doorluchtigen Overledene door Christus' Stedehouder bewezen! Kort voor Mgr.'s verscheiden kwam er een telegram van Z. Em. Kard. Rampolla, waarin Deze mededeelde, dat Z. H. de Paus den stervenden Bisschop Mgr. Joosten den apostolischen zegen schonk. Zoo was dan onze hooggeachte en doorluchtige Bisschop van alle zijden getroost en gesterkt en aanvaardde Hij in de grootste kalmte de reis naar de eeuwigheid. Vrijdagmiddag, den 18n. December te ruim half vijf overleed Mgr. Joosten in het St. Elizabeths-gasthuis te Arnhem.

't Was zes uur in den avond van den 21sten Dec., toen in het Sint Elizabeths-gasthuis te Arnhem de kerkelijke plechtigheden een aanvang namen. Daar werd onder eerbiedig toeschouwen der aldaar verpleegde kranken het overschot van den doorluchtigen Afgestorvene op de handen zijner Ordebroeders in het Dominicanerhabijt gekleed, uitgedragen uit het vertrek, waar de reine ziel des Overledenen den lijdensweg voltooid had, en in het priesterkoor der smaakvol gedrapeerde kapel te praal gelegd.

Daar mochten onze oogen voor de laatste maal rusten op het beminnelijk gelaat des overleden kerkvoogds, dat, hoewel een kwade ziekte het lichaam gansch en al verteerd had, nog dien zachten glimlach niet had verloren, die de spiegel zijner reine, beminnelijke ziel geweest was en ons nu den innigen zielevrede vertolkte, die in het stervensuur zijn vroom gemoed had doorstroomd.

Terwijl de doorluchtige Doode op het praalbed lag in hoogepriesterlijk gewaad, den gouden mijter op het hoofd, den gouden bisschopsstaf aan zijn rechterzijde, de gouden offerkelk en ja, wij bedrogen ons niet— den rozenkrans van Haar, Die hij immer een kinderlijke godsvrucht had toegedragen, in zijne gezalfde vingeren, had zich aan weerszijden van het praalbed een koor van priesters geschaard en werd het Doodenofficie plechtig gezongen, waarbij de Hoog-

Eerw. heer J. Dobbelman, deken en pastoor te Arnhem officieerde en de Wel-Eerw. heeren W. A. Meuleman en J. B. Minke het officie van cantores waarnamen.

Den volgenden morgen werd in de kapel de H. Requiemmis door den ZeerEerw. ZeerGel. heer dr. J. J. Haanebrink, rector van het gesticht, opgedragen, waaronder de E. E. Zusters de H. Communie tot rust van den doorl. Overledene ontvingen.

Te tien uur lagen al de aanwezigen in het gesticht in lange rijen geknield, toen het doorluchtige overschot door het bestuur der Nijmeegsche Vincentius-vereeniging in plechtige stilte werd uitgedragen en in de praalkoets geplaatst. 't Was een ernstig en diep gevoeld afscheid. Er werd gevoeld, dat er een Doode werd uitgedragen, die aller harten aan zich verbonden had niet alleen, maar ook door Zijn voorbeeldig geduld in een hevig en langdurig lijden de overtuiging had gevestigd, die zich nu luide uitsprak: daar wordt een heilige uit ons midden heengevoerd.

Onmiddellijk achter de lijkkoets volgde een, waarin de familie des doorluchtigen Overledene had plaats genomen. In de volgende koetsen bemerkten wij onder meer: Zijne Doorl. Hoogwaardigheid Mgr. W. Wulfingh, Bisschop tit. van Cambysopolis en Vic. Apost. van Suriname, den HoogEerw. Heer Mgr. B. Frederiks, geheim kamerheer van Z. H. den Paus, den Hoogeerw. Pater L. Theissling, provinciaal der Ned. Dominicaner provincie, den Hoog Eerw. heer deken J. L. Dobbelman, deken en pastoor te Arnhem, den Hoog Eerw. Heer T. A. L. Bronsgeest, deken en pastoor te Nijmegen; verder eene talrijke schare priesters der Predikheeren-orde uit alle oorden des lands, vele missionarissen en een aanzienlijke vertegenwoordiging van de geestelijkheid der stad Arnhem. De Duitsche Dominicanerprovincie was vertegenwoordigd door den Z. E. Pater graaf Ceslaus de Robiano, supprior te Venloo.

't Was half elf, toen de plechtige lijkstoet bij het luiden der klokken, geflankeerd door een menigte belangstellenden, den Utrechtschen weg afreed, en langs den Nieuwen Weg, de Rijnstraat en Nieuwe Kraan de stad verliet. Stapvoets reed de rouwstoet over den dicht besneeuwden weg en passeerde de naburige gemeente Elden, die door droevig klokgelui blijk gaf van haar deelneming. Eindelijk te twaalf uur verkondigden de klokken der groote kerk te Huissen en der kloosterkapel de aankomst van den stoet, die onder grooten toevloed volks binnenreed en weldra de Bisschoppelijke lijkbaar volgende, de kapel der E. E. P. P. Predikheeren introk. Daar was alles in zwaren rouw. Het gothieke hoofdaltaar en zijaltaren waren "en style" gedrapeerd. Ook den kansel zagen wij met rouwfloers omhangen. Daartegenover was de bisschoppelijke troon geplaatst, prijkend met het aartsbisschoppelijk wapen.

Nauwelijks was de doorluchtige overledene in het midden zijner broeders binnengedragen en stond de lijkbaar daar, gesierd alleen met een gouden mijter en staf en paarsen stool, toen Zijne Doorl. Hoogw. Mgr. H. van de Wetering het altaar besteeg en de pontificale requiem-mis een aanvang nam. Daarbij fungeerden als presbyter assistens de Hoog Eerw. Heer Deken Dobbelman, als diaken de Z. E. Zeer Gel. Heer Dr. J. Haanebrink, als subdiaken de W. Eerw. heer Meuleman, terwijl het officie van troondiaken werd vervuld door den Hoog Eerw. heer deken Bronsgeest en den Z. E. heer R. van Rooijen, pastoor van Doornenburg. In het priesterkoor zagen wij Zijne Doorl. Hoogwaardigheid Mgr. H. Wulfingh op een bidstoel geknield, en aan weerszijden van de lijkbaar een zeer talrijke schaar geestelijken.

Toen de Pontificale Mis was geëindigd, beklom de Z. E. Hooggel. Pater Professor J. V. de Groot den kansel. Tot tekstwoorden koos hij: *Zalig zijn de dooden, die in den Heer sterven.*

"Wanneer het geloof", aldus begon de welsprekende redenaar, "geen licht wierp over deze baar en stoffelijke overblijfselen, als dat geloof in Christus, Die de Openbaring en het Leven is, onze harten niet met stille aanbidding en hoop vervulde, hoe troosteloos zouden wij dan bij het doorluchtig lijk staan van den innig-geliefden Herder, wiens ziekte en smartelijk lijden ons maanden lang al de ijdelheid van dit aardsche stof bewezen.

"Een leven, ontloken met al de blijde vooruitzichten van rijke gaven naar geest en hart, de beminnelijkste openbaring eener priesterlijke ziel vol toewijding en medelijdende liefde, de meest gezegende werkzaamheid in een verheven staat en bij de volle rijpheid van oordeel en ondervinding; al deze zegeningen schenen eensklaps te verdwijnen, toen een vreeselijke ziekte als een nacht zich over dezen man van smarten begon uit te spreiden. Maar voor den doorluchtigen lijder zelf was deze duisternis niet zonder licht. Hij wist, dat de ontfermende en goedertierene God een beter leven zou doen aanbreken; hij wist het: *mijn Verlosser leeft*; en terwijl Christus zijn leven was, werd het sterven hem een gewin. Aldus blijft hij ons na zijn dood nog onderwijzen, gelijk hij ons gedurende zijn leven ten voorbeeld is geweest. Van zijn jeugd af leefde hij in den Heer en zoo is hij ook in den Heer gestorven; daarom herhalen wij met vertrouwen de troostrijke woorden uit het Boek de Openbaring: Zalig zijn de dooden, die in den Heer sterven.

Het veilige middel om met God te sterven, is met God te leven, ziedaar wat de Godsdienst ons leert, bij deze laatste overblijfselen van Z. D. H. Mgr. Alphonsus Maria Joosten, Bisschop van Marciana en apost. vicaris van Curaçao."

Daarna schetste de redenaar het voortreffelijke leven des deugdzamen prelaats en hoe het een leven was geweest van innig verkeer met God.

Diep roerend werd ons geschilderd, hoe hij als novicenmeester steeds een liefde betoonde zorgzaam als van een vader en teeder als van een moeder, hoe hij weende aan het sterfbed van een zijner geestelijke kinderen, hoe hij nooit op iets aandrong, dat hij zelf niet eerst had beoefend.

Hij was waarlijk een man des vredes. Waar Pater Joosten verscheen, bracht hij den vrede met zich, daar zelfs waar verschil van meening twist zou doen ontstaan. Vrede is zijn leven geweest en toen de stem des Pausen dien uitverkorene de bisschoppelijke waardigheid op de schouders had gelegd, koos hij tot devies: *In vinculo pacis.*

Lang nog zal de herinnering bewaard blijven aan den edelen, vromen herder, die den vrede bracht tot in de oo(t)moedige hut des armen negers.

God zegende dien apostolischen arbeid en alles voorspelde, dat de gezegende werkzaamheid in geen jaren zou eindigen. Hoe spoedig werd deze verwachting teleurgesteld. De liefdevolle Herder bevond zich op een zijner apostolische missiereizen om arme negerkinderen het H. Vormsel toe te dienen. Helaas, hier geraakte hij onder den invloed van een noodlottige kwaal.

Toen allen nog hoopten, begreep hij alles en sprak dit eene woord: *Manus Domini tetigit me.*

De hand des Heeren heeft mij geraakt. Het offer werd gebracht en het kruis aangenomen.

Na het regelen zijner zaken zeide de goede Herder weenend en beweend vaarwel aan zijn trouwe medearbeiders en dierbare missie. De zeereis werd eenige uren onderbroken te Suriname, waar de hooge lijder troost en bemoediging vond bij zijnen doorluchtigen medebisschop, Mgr. Wulfingh en diens gastvrije ordebroeders.

De redenaar schetste vervolgens den droeven tijd van spanning en hoop, hoe de Stella maris de H. Maagd van Lourdes den pelgrim, zooal geen gezondheid hergaf, toch in zijn ziel overvloedige genaden stortte om de lijdenskelk te drinken met den Goddelijken Meester van Gethsemané. Treffend schilderde pater De Groot des lijders innige dankbaarheid. Wanneer de Doorluchtige Kerkvoogd, die bij deze treurige plechtigheid heeft willen voorzitten, van vele uren verre tot den lijder kwam, hoe stelde deze dan immer dit hoog en trouwhartig blijk van vriendschap op prijs. Hoe erkentelijk was zijn hart jegens de geestelijkheid der naburige steden, den volijverigen rector, de liefderijke en onvolprezen kloosterzusters, den uitmuntenden arts en diens edele zorgen! Dan straalde de kalmte der schoone ziel door het lijden heen. Maar het diepste leven van den voorbeeldigen priester was verborgen met Christus in God.

„Bid voor mij om geduld." Geen andere bede klonk tot hen, die zijn bed van smarten naderden. En wie hoopt hij, door uit liefde tot God veel te lijden, nog bij te staan? Hoort dit schoone woord, eens in een oogenblik van vertrouwelijkheid gesproken: *Nu ik niet meer kan arbeiden voor mijn missie, wil ik voor haar lijden.*

Een woord van vurigen troost en opbeuring sprak de redenaar tot hen voor wie de betreurde gestorvene ook alles was geweest, voor zijn diepbedroefde verwanten.

Moge de goedheid van den Heiligen Vader te Rome, die niet alleen aan hen Zijne deelneming betuigde, maar ook zijn zegen schonk, hunne droefheid lenigen!

Ten slotte wekte de redenaar zijne ordebroeders en vooral de jeugdige levieten op om den eenvoudigen en vromen kloosterling, den vaderlijken overste, den trouwen en vurigen missionaris, den nederigen kerkvoogd na te volgen in hetgeen zich het duidelijkst uitsprak in zijn leven: zijn innig verkeer met God!

Na de predikatie werden de Hll. Absolutiën over het lijk gegeven. De eerste geschiedde door den Z. Eerw. Pater R. van der Veer, prior van het klooster te Huissen, vervolgens door den Hoog Eerw. P. Provinciaal L. Theissling, daarna door mgr. Frederiks, dan door Zijne Doorl. Hoogw. mgr. W. Wulfingh en ten slotte door Zijne Doorl. Hoogw. mgr. den Aartsbisschop.

Na het *subvenite* werd het laatste overschot van den dierbaren Overledene naar den grafkelder des kloosters overgevoerd. Moge de diepbetreurde en onvergetelijke bisschop in 't midden van zijn dankbare medebroeders rusten in vrede.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De Gouverneur is verhinderd Zondag 17 Januari a. s. bezoeken af te wachten.

De Adjudant van den Gouverneur
VAN WINGEN.

FEUILLETON.

UN OTRO CAS.

—o—

Poco poco — mi tabatin basta tempoe — mi tabata kyer, cabez den laria, weitando casnan, koe tabatin na porta un papel of un pida tabla, koe a munstra mi, koe no tabata biba ningun hende na e cas i koe otro hende por bai biba aden, basta nan ta paga toer anja of toer luna tantoe of tantoe.

Camnando asina mi a topa mi amigoe Willem Vlierboom Den siete luna mi no a mirele.

"Kiko bo ta busca?" asina el a puntra mi.

"Ami? Mi ta busca un otro cas. Otro seman mi mester troca cas, i te awor mi no a haja un ainda, koe ta gusta mi. Lo mi toema numa cualquier."

"Homber, bo ta loco! Sea prudente. Bo no sabi anto, koe bo cas ta haci bo hende grandi of hende bajo, hende civilisa of........"

"No nunca mi a corda esai, i mi no ta kere tampoco."

"Antoon," asina mi amigoe a sigi, "siete luna pasa mi a corda mescos coe bo, pero mi a sinja mehor. Ai, cuantoe mi a sufri pa motiboe di e cas."

"Di com?"

"Larga nos bai bebe un glas di serbes i lo mi conta bo.

Un cincoe minuut mi amigoe Vlierman koe keda ketoe i anto el a coeminza: Hende ta kere, koe scohementoe di un cas ta un cos chikitoe, pero nan ta hera. Tende.

"Siete luna pasa mi tabata un hende di mas fortunar di mundoe. Mi tabatin un bon empleo, poco hende koe mi tabata debe, koe no tabata fada mi muchoe i porfin mi tabata conoce un mucha muher i mi tabata spera di bai casa coe'nele un dos tres luna despues.

"A socede koe gobierno a cumpra e cas camina mi tabata biba. Mi mester a troca cas anto, un cos koe nunca mi a gusta, p'esai mi a tarda, tarda, sin busca un otro bibar te un dia promer koe mi mester a bai for di mi cas. Mi no tabatin un otro ainda, su marduga *deurwaarder* a bini. Mi no tabata sabi na oenda mi mester a keda coe toer mi cosnan, pero el a bisa mi, koe el tabata sabi un bon cas pa mi i despues di algun ora, mi cosnan tabata den mi cas nobo. Abao tabatin un kantor i ariba doe camber, koe tabata gusta mi basta, asina mi a bisa mi mes koe mi por tabata contentoe."

Mientra Willem Vlierboom a conta mi esai su cara a bira mas i mas tristoe. "Si, si," e dici, "te awor mi ta sufri ainda. Pero tende sigimentoe.

"Mi promer bisita tabata pa mi sastre, e tabata biba den mes caya coe mi i mi tabatin mester di un flus. Semper mi sastre a trata mi bon, mas koe mi no ta pagele na ora. Jen di confianza anto, mi a bai cerca djele, pero conforme el a mira mi, su cara a bira serio i corticoe e dici:

"Ah! Ta bo mes, señor Vlierboom? Mi a bisti mi panja caba pa bai cerca bo."

"Wel esai ta masjar bon," mi dici, "anto bo no tin di sali mas; bo kier moenstra mi algun monster di panja, mi mester di un flus."

"No tuma mi na maloe, Señor, lo bo ta asina bon di paga mi bo debe promer."

"Mi debe? Kiko bo kier bisa?"

"Si bo debe. Mi tin mi motiboenan. Si mi no ta haja placa, bo no ta haja panja.

"Ta bon; anto mi ta bai cerca un otro sastre."

"Esai ta for di mi cuenta, pero percura di paga mi promer koe luna a pasa, sino mi ta manda bode............ Mi sabi toer cos."

"Kiko el por sabi?" asina mi a puntra mi mes, ora mi a sali bon rabiar for di su cas. "Ta com a homber a troca asina? Sigur el mester di placa, sino mi no por comprende com el por a papia asina coe mi."

Mi a bai cerca mi zapate.... mescos .... cerca otronan.... mescos .... cerca toer mi a haja mes respondi: "Mi sabi toer cos."

"Ma kiko nan sabi anto?" mi a bolbe puntra mi mes. "Larga mi bai cerca e señor, koe a priminti mi e boenita empleo. Si mi ta gana bon placa, toer lo bini cerca mi, pidi mi, pa mi larga traha mi cosnan cerca nan, of pa bini cumpra cerca nan."

"Señor no ta na cas!" un criar a bisa mi brutoe, ora mi a bai cerca e señor.

"E no ta na cas? I ta tantoe tempran ainda. Bam, bai bisa, koe Señor Vlierboom ta aki, pa papia coe'nele."

"Señor Vlierboom? Ah! mi tin un carta pa señor, koe mi mester a hiba bo cas."

Mi a bai cas coe e carta i mi a leza:

Señor;

Ta duel mi koe mi mester a duna un otro e empleo koe mi a priminti bo. Bo mes ta comprende koe nos mester di hende di bon conducta — bo ta mira, mi sabi toer cos — i p'esai no tabata posible pa mi duna bo, es koe bo a pidi.

Despues di a coeminda.... etc.

"E tambe!" mi a grita; "e tambe sabi toer cos. Ma kiko e sabi! Enfin mi tin un consuelo. Marie lo no loebida mi. Bam larga mi bai cerca su papa, pa mi bisele, koe mi a troca cas. El a ricibi mi masjar serio. "Zoo papa, com bai?" mi dici.

"Señor, haci mi fabor i larga toer familiaridad afor."

"Hè!"

"Tin cos....enfin mi no tin di splica bo.... Mi jioe no por ta fortunar coe bo.... Mi sabi toer cos."

"Ma kiko bo sabi anto?"

Bij Koninklijk besluit dd. 14 December jl. N°. 34 is de Heer Mr. C. Reeling Knap, advocaat en procureur bij de Arrondissements-Rechtbank te Heerenveen, benoemd tot lid van het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 7 dezer maand N°. 12 is, met ingang van 1°. Februari 1897:

1°. aan de Heeren C. A. Zeppenfeldt, gouvernements-geneeskundige op St. Eustatius en J. A. May, geneesheer, belast met de armenpraktijk in het 3e., 4e. en 5e. district dezes eilands, eervol ontslag uit hunne respectieve functiën verleend.

2°. benoemd:
a. tot gouvernements-geneeskundige op St. Eustatius de Heer J. A. May voormeld; en
b. tot geneesheer, belast met de armenpraktijk in het 3e., 4e. en 5e., district van dit eiland de Heer C. A. Zeppenfeldt voormeld.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevondenden brieven:

Jona E. Jones, Antonio Molina, Rafael Calvo, Mathielda Gearda, Gus M. Langeloh, G. A. F. Noel, Franco. Ferrau, D. Henriquez, P. de J. Haseth, G. P. Dewindt, Emilio Henriquez 2, A. A. Correa 2, J. Wills Lairson, Herman May, Amelia de May, Cristina Henriquez.

Niet voor bestelling vatbaar: een drukwerk geadresseerd aan: Haim A. de Cásseres—Scharló.

In ons hoofdartikel maakten wij reeds melding van de plechtige H. Mis van Requiem j. l. Donderdagmorgen in de kathedrale kerk aan de Overzijde opgedragen ter zielerust van Z. D. H. Mgr. Joosten. Nader vernemen wij dat gisteren tot hetzelfde einde een plechtige Requiem-Mis is gecelebreerd te Pietermaai door den Zeer Eerw. pater Willems, Vicaris-Provinciaal der E. E. paters Dominicanen, terwijl dienzelfden dag de volijverige pastoor van Santa Maria, de Zeer Eerw. pater F. Helling, geassisteerd door de Eerw. Heeren pastoors van Barber en Westpunt, eveneens een plechtige H. Mis van Requiem aan God heeft opgedragen. In beide parochiën was de toevloed der geloovigen, die voor de rust van den overleden Bisschop kwamen bidden, zeer groot.

***

J. l. Donderdagmorgen arriveerde alhier met de Prins Frederik Hendrik de nieuw benoemde commandant der troepen en van het garnizoen, de kapitein P. A. H. F. Tergau. De late aankomst der boot is toe te schrijven aan het slechte weer op de uitreis, ter hoogte van de golf van Biscaye, ondervonden, waarbij de stoomsloep benevens een gewone sloep over boord sloegen, en het stoomschip nog verder belangrijke dekschade leed.

***

De alhier welbekende 1e luit. J. M. Herold, van het 6e reg. inf. te Breda, heeft wederom detacheering aangevraagd bij het West-Indische Leger.

***

Met voorbijgaan van het verhaaltje, voorkomende in het Protestantenblad voor de kolonie Suriname, ons door de *Vrijmoedige* in zijn nummer van j. l. Donderdag medegedeeld, wenschen ook wij onzen lezers iets te berichten omtrent den voortvluchtigen postdirecteur van Paramaribo. Wij lezen n. l. in de West-Indiër.

Ten aanzien van de kwestie bevat de *Argosy* van den 26n dezer het volgende:

„De Postdirecteur van Paramaribo arriveerde alhier verleden week vrijdag als passagier met de stoomboot *Atlantis*. Hij reed de stad rond om al het bezienswaardige te zien; hij bood eenige aanbevelingsbrieven aan eenige burgers aan en ging des avonds de muziekuitvoering van de Militia Band in de Gardens luisteren. Klaarblijkelijk was hij onbekend met het feit dat een kablogram door ons gouvernement van Suriname was ontvangen, waarin kennis werd gegeven dat hun Postmeester, ofschoon een Hollander, Fransch verlof had genomen met 10.000 gulden van zijn departement. Van de muziekuitvoering terugkeerende en in de nabijheid van het huis in *Main Street*, waarin hij confortable kamers had gevonden, werd hij aangesproken door den Sergeant-Majoor van de Detective Staff, die hem zeide, dat de Inspecteur Generaal van Politie hem wenschte te zien. Het onderhoud met dien heer eindigde dat de Postmeester formeel gearresteerd en in verzekerde bewaring werd gesteld, een en ander, naar wij vernemen, als een uitvloeisel van het uitleveringstractaat tusschen de gouvernementen van Groot-Brittanje en Holland. Dinsdag werd hij gebracht voor den heer Hill, waarnemende Politie Magistraat, beschuldigd van verduistering. Dr. Belmonte, de geleerde advocaat, beweerde dat de aanhouding onwettig was, maar de Magistraat zeide dat hij anders was geadviseerd. De raadsman vroeg een uitsel in het belang van den beklaagde en dit werd hem tot den volgenden dag toegestaan. Op Donderdag, na een tweede uitstel, zeide de Magistraat dat rechtsingang tegen den gevangene was verleend en hij terecht zou staan, maar dat de wet hem 14 dagen tijd gunde om in hooger beroep te komen voor de Supreme Court. Dr. Belmonte die verscheidene technische argumenten tegen de terechtstelling aanvoerde, zeide dat hij voornemens is te appelleeren."

Verder deelt men ons mede dat in Georgetown het volk nog al opgewonden zich betoonde tegen de uitlevering van den voortvluchtige.

***

Wij brengen bij dezen onzen dank aan de firma James & Henry Jones voor de toezending van een boekje dat tot titel voert: Tours in the West-Indies & the Spanish Main by the Magnificent Steamers of the West-India & Pacific Steamship C° L^td. Eight Weeks Sea, Sunshine & Tropical Scenery for £ 40. A boon to Tourists.

NEDERLAND.

Hare Majesteiten de koninginnen zijn van haar buitenlandsche reis in de residentie teruggekeerd.

Algemeen viel het welvarend uiterlijk van HH. MM. in het oog, waaruit valt af te leiden, dat deze buitenlandsche reis de beide koninginnen bijzonder goed heeft gedaan.

Buiten het spoorwegstation werden de vorstinnen door een talrijk publiek op straat eerbiedig begroet.

—De Nederlandsche gezant te Parijs, mr. A. L. E. ridder de Stuers, heeft aan president Faure een eigenhandig schrijven van H. M. de koningin-regentes, met het onderscheidingsteeken van ridder-grootkruis in de orde van den Nederl. Leeuw overhandigd.

BUITENLAND.

Rome. — Het jaar 1896 ging niet ten einde zonder eenige nieuwe triumfen aan den H. Stoel te beloven. Twee landen hebben verzocht een plechtig verdrag, een concordaat te sluiten met de groote Souvereine Mogendheid, welke het Pausdom heet. Elk oogenblik wordt de Argentijnsche gezant te Berlijn, de heer Calvo te Rome verwacht, waarheen zijne Regeering hem met eene bijzondere opdracht heeft gezonden. Het geldt het sluiten van een dier concordaten, welker wegkwijnen en in onbruik raken het liberalisme in zijnen overmoed voorspeld heeft. En wat gebeurt integendeel? Het maçonnieke Frankrijk durft zijn concordaat niet opzeggen, waar schismatieke landen als Montenegro en Servië zelf vroegen er een te mogen sluiten. Ja, dit, en niets anders, is het doel geweest van het bezoek van Koning Alexander ten Vaticane. De Servische Vorst heeft daarmee een groote, een persoonlijke daad verricht; persoonlijk, omdat hij is opgetreden zonder het gevoelen van zijn parlement eerst te vragen. De jonge Alexander is thans 21 jaren oud; hij is het kind niet meer, dat hij was bij zijne troonsbestijging; hij regeert met vaste hand, en hij is in zijn land meer geacht en gevreesd dan bemind. Het Servische volk begint meer waarde te hechten aan hetgeen zijn Koning doet en zegt aan den partijstrijd, dien het moede is geworden, vaarwel. Gaarne zal de Paus den Koning het gevraagde concordaat toestaan, dat slechts ten voordeele der Katholieken in Servië kan uitkomen, doch er is eene moeilijkheid. De Oostenrijksche Keizer heeft sinds de XVde eeuw het recht van bescherming over de Katholieken in dat deel van het Donau-gebied, en hij is niet geneigd dat op te geven, wijl hij evengoed als Koning Alexander het staatkundig belang begrijpt, dat kerkelijke voorrechten van zelf meebrengen. De Hongaarsche Bisschop, Mgr. Strossmayer, is tevens Bisschop van Bosnië en Apostolisch Vicaris van Servië. En koning Alexander wenscht nu een zelfstandigen Aartsbisschop te Belgrado. Het zal den grootsten takt vereischen om aan zijne wenschen te gemoet te komen, maar waar mannen als Leo XIII en Kardinaal Rampolla, die indertijd eenzelfde geval nopens het Portugeesche kerkelijk protectoraat in Engelsch-Indië regelden, de zaak ter hand nemen, is aan den goeden uitslag niet te twijfelen.

—Z. H. heeft aan zijn aalmoezenier bevelen gegeven om zeer overvloedige hulp aan de armen van Rome te verschaffen. Een 100 tal bedden met toebehooren zijn aan de arme huisgezinnen geschonken; meer dan 200,000 francs zijn toegestaan.

—Sedert eenigen tijd heeft de Italiaansche regeering een zekere vrijheid aan de katholieken toegestaan, bijzonder bij de plechtige overbrenging van het Allerheiligste naar de zieken en ook bij de processies.

—In Januari worden te Rome Amerikaansche pelgrims verwacht, die zich vervolgens naar Egypte en naar het H. Land zullen begeven. De pelgrims zullen eene particuliere audiëntie bij den Paus aanvragen.

—Mgr. Keane is te Rome aangekomen en heeft zijn intrek in het Minervahôtel genomen. Een zijner eerste bezoeken is geweest bij kardinaal Rampolla om hem eene audiëntie bij Z. H. te verzoeken. Mgr. Keane heeft herhaaldelijk onderhoud gehad met Mgr. O'Connel, oud-rector van het Amerikaansch college, die sedert eenige maanden te Rome is teruggekeerd.

—De Propaganda heeft bij breve den Rev. Guigley tot bisschop van Buffalo benoemd hetgeen bewijst, dat er geen sprake is dezen zetel tot aartsbisschopszetel te verheffen.

Frankrijk. — De Academie heeft 2 nieuwe leden gekozen. De zetel van Alexandre Dumas werd toegewezen aan André Theuriet, den sympathieken schrijver van zoovele natuurlijke, bosch-geurige vertellingen (al begint de auteur van "La Princesse verte" zich laatstelijk in "Paternité" b. v., wat zeer sterk van het oorspronkelijk gekozen pad te verwijderen), — en Albert Vandal werd gekozen in de plaats van Léon Say. Zola, die weer voor beide zetels candidaat was, verkeer 4 en 3 stemmen. Zijn "eeuwig candidaatschap" schijnt hem nog steeds niet te verdrieten.

— De oud-minister Baïhaud, uit de Panama-geschiedenis bekend, is Zaterdag in zijn woning in hechtenis genomen. Dit geschiedde omdat hij niet in staat was de boete te betalen — 891,000 frs. — waartoe hij wegens zijn handelingen in verband met die zaak veroordeeld was.

— Ondanks de tegenwerking van den prefect van Lyon is daar het feest der Onbevlekte Ontvangenis met buitengewonen luister gevierd. Niet minder dan tien duizend pelgrims beklommen den heuvel van Fourvières tusschen de politie-agenten, van afstand tot afstand op hun weg geplaatst.

Des middags om twee uur verliet Mgr. Coullié, vergezeld van den vicaris-generaal en verscheidene kanunniken, de pastorie van Fourvières om zich naar de basiliek te begeven. Daar had een plechtige godsdienstoefening plaats met preek, besloten door den zegen met het Allerheiligste.

Des avonds was de geheele stad schitterend verlicht. Hetzelfde wordt gemeld uit St. Etienne en Villefranche, waar de feestdag, met buitengewone plechtigheid en onder grooten toeloop in de kerken gevierd, eveneens met luisterrijke illuminatie en vuurwerk besloten werd.

Tot zelfs op de dorpen zag men des avonds verlichtingen ontstoken.

Groot-Brittanie.— Koningin Victoria zal in haar jubeljaar 1897 een bezoek brengen aan Ierland, haar 4de in het geheel gedurende haar 60-jarige Regeering en haar 1ste sedert den dood van Prins Albert in 1891. Te zamen hebben die 3 bezoeken juist 12 dagen geduurd, niet te lang dus, en in Ierland was men daar dan ook altijd wel een weinig "knak" over. ~~Des te meer heeft nu natuurlijk~~ de aankondiging van het nieuwe bezoek verblijd. Verwend zijn Erin's zonen in dit opzicht overigens waarlijk niet. Sedert in 1690 Willem III in Ierland was, om aan de Boyne slag te leveren, heeft geen Engelsch Koning den Ierschen bodem betreden, op George IV (1820) na, — en dan die vliegbezoeken van Koningin Victoria. H. M. zal er waarschijnlijk nu wel wat langer blijven.

Duitschland. — Volgens een telegram uit Karlsruhe aan de *Frankf. Ztg.*, zou de Keizer het vonnis, door den krijgsraad over luitenant Brüsewitz uitgesproken, niet bekrachtigd maar een nieuw onderzoek gelast hebben. Alle getuigen in deze zaak moesten opnieuw voor den auditeur verschijnen.

— Met de hardnekkigheid van lieden, die een verloren zaak voorstaan, volharden nog steeds de Hamburger werkstakers, schoon hun door de leiders is aangezegd, dat de ondersteuningskas mischien reeds spoedig uitgeput kan wezen. Ook die leiders evenwel sporen desondanks tot volhouden aan. Hunnerzijds blijven de werkgevers zich op hun standpunt handhaven.

"No, no, mi no tin gustoe di papia di esai."

"Anto señor mi tin honor di coeminda bo."

Mi tabata furioso, i manera un loco mi a camna na caya i mi a topa mi amigoe Blom.

"Ki falta, Vlierboom ?" el a puntra. Mi a contele toer cos.

"Esai si ta stranjo," e dici........ "kiko por ta motiboe di esai ?......... Aha ! mi sabi caba........ Bo ta bibe aki hopi tempoe caba?"

"Seis dia caba."

"Anto mi sabi kiko tá para ai riba porta ?"

Mi a hisa mi cabez i mi ta leza : *Kantoor di Spaar i beleenbank.*

Awor toer cos ta cla. Hende a mira bo drenta hopi bez, i nan a corda koe bo tabatin di poteca cada biage un cos. Awor si mi ta comprende, koe hende kier koe bo ta paga nos, unbez. I ta di comprende tambe, koe Marie no kier casa koe un hende, koe ta destrui su placa, pasobra esai nan mester kere.

Vlierboom a caba conta i a lamanta.

"Bonjour," e dici, "sinja di mi koe buscamientoe di un otro cas, no ta un cos chikitoe."

"Bo tin razon," mi dici, " lo mi busca un camber den cos di un banquero." Anto sigur lo nan corda, koe mi tin placa i asina lo mi no cai den error manera bo.

ADVERTENTIEN.

Voor de hooggewaardeerde deelneming, die wij van de bewoners van Curaçao en van die der andere eilanden onzer kolonie ondervonden bij het overlijden van Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten, in leven titulair Bisschop van Marciana en Apostolisch Vicaris van Curaçao, betuigen wij ook namens de Geestelijkheid onzen hartelijksten dank.

fr. J. A. VAN BAARS,
Administrator.

15 Januari 1897.

KENNISGEVING.

De Heer C. M. DE HASETH maakt bij dezen aan vrienden en belangstellenden bekend dat hij verhuisd is van nº 5 naar nº 9

SCHARLOO.

C. M. de Haseth en Echtgenoote

maken hierbij bekend de voltrekking van het huwelijk hunner dochter

Maria Carmen Josephine

met den Heer

José Jesús Rincón

Eenige kennisgeving.

Curaçao 16 Januari 1897.

AVISO

Gran Agencia Funeraria

Los infrascritos tienen el honor de participar al público en general, que han establecido en esta una Agencia Funeraria, la cual quedará abierta el lunes próximo 14 del corriente á las 7 p. m., y se comprometen en ofrecer de venta los siguientes:

Urnas de lujo, 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamanos y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de pino forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei, forma de pescado.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamano y flecos, forma especial.

Urnas de medio lujo, 2ª clase, estilo caraqueño, negras, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, imitacion de caoba, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, forradas en pana y tussah negra, forma especial.

Urnas 3ª clase, estilo curazoleño, negras.
id. id. estilo curazoleño, forradas en pana y tussah negra.

Urnas 4ª clase, estilo curazoleño, forma antigua, con agarraderas de hierro.

Urnas para párvulos, diferentes tamaños, precios según tamaño.

COCHES FÚNEBRES

Coche fúnebre, 1ª clase, de lujo, con 2 caballos (pareja americana).
id. id. 2ª clase, de medio lujo, con dos caballos (pareja criolla).
id. id. 3ª clase, con 1 mula.
id. id. 4ª „ „ 1 mula.

Candelabros dorados, de lujo, de 20 velas de esperma, carpeta y sillas redondas, de lujo con flecos para alquiler.
id. dorados, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta.
id. de madera negra, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta, gratis.

Por más informes ocúrrase á la Agencia,

Curazao 12 de Diciembre 1896.

J. R. WELHOUS & Cº.

En la Agencia hay de venta un elegante surtido de todas clases de agarraderas y planchas de nicle para urnas.

Nota.—La Agencia estará abierta desde las 8 a. m. hasta 8 p. m. todos los días, con excepción de los domingos y días feriados.—Los empresarios invitan amistosamente al público venir á visitar la Agencia.

Sitio en Pietermaai al pié del cerro "Altena."

Botica Central DE LANNOY & Cº

ÇURAZAO — OTRABANDA

CALLE ANCHA Nº 160

TELÉFONO Nº. 107

En este nuevo establecimiento encontrarán nuestros favorecedores toda clase de drogas y sustancias medicinales de las más modernas; así también perfumes de varias fábricas, anteojos, tabacos, agua de soda, etc. Trato fino y esmerado.

ATENCION

Jarabe Curativo de la Madre Seigel, A. J. White, Limited London
Cerveza blanca, marca Bass } embotelladas por M. B. Foster & Sons Limited. London.
" negra " Guiness }
Tabaco de Royal Cigar Manuf. "Insulindo" Arnhem.
Cerveza blanca Sparkling T. P. Griffin & Cº London.
" " Prime Lager Bier } St. Pauli Brauerei Bremen.
" " Prime Pilsener Bier }

Unico Agente en Curaçao,

CHERIE NAAR.

Otrabanda.

M. B. GORSIRA & Cº

— HEERENSTRAAT —

tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancías renovado por todos los vapores.

Novedades,

Artículos de fantasía,

etc., etc., etc.,

MÁQUINAS DE COSER DE SINGER LEGÍTIMAS.

PRECIOS DE REALIZACION.

TOSES Y CATARROS.

Como curativo de la Tos y del Catarro no tiene igual la Emulsión de Scott. Hay gran diferencia entre "detener" ó "aliviar" y *curar radicalmente* un catarro ó tos. No puede haber curación real sin hacer desaparecer la causa de la enfermedad. La Emulsión de Scott devuelve al sistema robustez y fuerzas haciendo que no esté tan expuesto á estas enfermedades. El principio de la Tisis es á menudo un catarro ó tos. Como la

Emulsión de Scott

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa cura tan efectivamente la tos y el catarro, se la considera muy necesaria medicina de familia que es prudente conservar en la casa contra tan fuecuentes afecciones. Es agradable al paladar. Los niños la toman con verdadero placer y los transforma de raquíticos y endebles á fuertes y rollizos, blindándolos, por decirlo así, contra las Toses y Catarros y otras enfermedades. Pruébese. No hay nada mejor para curar la Anemia.

Marca de Fábrica.

De venta en las Boticas. Rechácense las imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

ODOL

Odol is het eerste en eenigste antiseptisch Tand- en Mondreinigingsmiddel, hetwelk in de holle kiezen en in de slijmvliezen van het tandvleesch doordringt, deze in zekeren zin verzadigt en zoo urenlang in den mond nawerkt.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ, NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1897	Caracas		Venezuela		Philadelphª		Caracas		Venezuela		Philadelphª	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	6	Jan.	16	Jan.	27	Feb.	4	Feb.	13	Feb.	24
Komt aan te CURAÇAO	„	12	„	22	Feb.	3	„	10	„	[illegible]	Maart	3
Vertrekt van „	„	13	„	23	„	3	„	11	„	[illegible]	„	3
Komt aan te PTO. CABELLO	„	14	„	24	„	4	„	12	„	21	„	4
Vertrekt van „	„	15	„	25	„	5	„	13	„	22	„	5
Komt aan te LA GUAYRA..	„	16	„	26	„	6	„	14	„	23	„	6
Vertrekt van „ ..	„	19	„	29	„	9	„	17	„	26	„	9
Komt aan te PTO. CABELLO	„	20	„	30	„	10	„	18	„	27	„	10
Vertrekt van „	„	20	„	30	„	10	„	18	„	27	„	10
Komt aan te CURAÇAO	„	21	„	31	„	11	„	19	„	28	„	11
Vertrekt van „	„	22	Feb.	1	„	11	„	19	Maart	1	„	11
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	23	„	2	„	12	„	20	„	2	„	12
Komt aan te NEW-YORK....	„	29	„	8	„	18	„	26	„	8	„	18

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	13	Jan.	23	Feb.	3	Feb.	12	Feb.	20	Maart	3
Komt aan te MARACAIBO....	„	14	„	24	„	4	„	13	„	21	„	4
Vertrekt van "	„	19	„	29	„	9	„	17	„	26	„	9
Komt aan te CURAÇAO......	„	20	„	30	„	10	„	18	„	27	„	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.